

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A.**, IČO: X., zast. JUDr. M. proti žalovaným: 1/ **Ing. M.** a 2/ **Ž.**, IČO: X., zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. **J. o zaplataenie 46 471,48 Eur (1 480 000,-- Sk) s prísl.**, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Žiline pod sp . zn. 15 Cb 8/2005 na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 6 Obo 279/2006-375 a č. k. 6 Obo 93/2007-375 zo dňa 28. februára 2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému v 2/ rade nepriznáva náhrada trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom č .k. 15 Cb 8/2005-205 z 23. augusta 2006 v znení opravného uznesenia č. k. 15 Cb 8/2005-222 voči žalovanému 2/ zrušil zmenkový platobný rozkaz vydaný dňa 7. februára 2005 pod č. k. 15 Zm 55/2004-18. Súčasne uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému 2/ náhradu trov konania vo výške 74 245,-- Sk.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v zákonnej lehote žalovaný v 2. rade podal námietky, ktoré súd prejednal v zmysle ust. § 175 ods. 3 O. s .p. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že námietka žalovaného v 2. rade ohľadne neúčinnosti podpisu – ručiteľa pre rozpor s ust. 196a Obchodného zákonníka je dôvodná. Ide o podpis, ktorý trpí materiálnou vadou, a teda z tohto dôvodu žalovaný v 2. rade nemôže byť zmenkovo zaviazaný. Táto materiálna vada podpisu však nemá za následok neplatnosť celej listiny. Vylučuje z podpísaného okruhu osôb zmenkou žalovaného v 2. rade ako osobu zaviazaného. Vzhľadom na túto skutočnosť zmenkový platobný rozkaz voči žalovanému v 2. rade zrušil.

Krajský súd v Žiline opravným uznesením z 29. septembra 2006 č. k. 15 Cb 8/2005–222 opravil v záhlaví svojho rozsudku z 23. augusta 2006 č. k. 15 Cb 8/2005-205 označenie žalobcu v zmysle § 164 O. s. p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie. Namietal, že v konaní došlo k vadám v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ a f/ O. s. p., a preto navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd, zmenkový platobný rozkaz 15 Zm 55/2004, vydaný Krajským súdom v Žiline dňa 07. 02. 2005, sa ponechal v platnosti v celom rozsahu.

Odvolací súd odmietol odvolanie žalobcu ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 O. s. p.).

V odôvodnení konštatoval, že proti opravnému uzneseniu podal žalobca faxom 25. októbra 2006 odvolanie. Podľa doručky doporučené podanej zásielky do vlastných rúk nachádzajúcej sa v spise (č. l. 224), odvolaním napadnuté obidve rozhodnutia súdu prvého stupňa boli žalobcovi doručované do vlastných rúk na adresu uvedenú v žalobe, ako aj v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, ako sídlo žalobcu – B.. Zásielky boli neúspešne doručované poštovým úradom M. 1 dňa 4. októbra 2006. Opätovné neúspešné doručenie poštový úrad vykonal 5. októbra 2006, kedy zásielky boli uložené na pošte. Je nepochybné, že adresát o uložení bol upovedomený, pretože zásielku prevzal 10. októbra 2006. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel (.§ 47 O. s. p.) To znamená, že zásielka sa považuje za doručenu tretí deň od jej uloženia bez zreteľa na to, kedy zásielku adresát skutočne po tejto lehote prevzal.

V danom prípade tretí deň od uloženia zásielky bola nedeľa. Za doručenu zásielku treba považovať pondelok 9. októbra 2006. Týmto dňom začala plynúť pätnásťdňová lehota na podanie odvolania, ktorá skončila v utorok 24. októbra 2006.

Žalobca podal odvolania faxom 25. októbra 2006 (č. l. 205 a č. l. 238), ktoré doplnil písomným podaním, doručeným súdu 27. októbra 2006, teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej lehoty.

Odvolanie bolo odmietnuté ako oneskorene podané.

Krajský súd v Žiline napadnutým uznesením z 20. marca 2007, č. k. 14 Cb 8/2005-335 žalobcovi nepriznal oslobodenie od súdneho poplatku za odvolanie pre nesplnenie podmienok stanovených v ust. § 138 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 138 ods. 1 O. s. p. na návrh môže predseda senátu priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú, a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešne uplatňovanie alebo bránenie práva.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že oslobodenie nie je možné priznať, ak ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. V prejednávanej veci žalobca podal oneskorene odvolanie proti rozhodnutiu prvého stupňa, ktoré je podkladom pre poplatkovú povinnosť. Preto odvolanie podľa § 218 ods. 1 O. s. p. bolo odmietnuté. Z uvedeného vyplýva, že u žalobcu ide o zrejme neúspešné bránenie práva, kedy oslobodenie od súdnych poplatkov za odvolanie nie je možné priznať.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 28. februára 2006, č. k. 4 Cb 1304/02-64 z toho dôvodu potvrdil ako vecne správne (§ 219 O. s. p.).

Proti uzneseniu odvolacieho súdu zo dňa 28. 02. 2008, sp. zn. 6 Obo 279/2006, 6Obo 93/2007 podal žalobca dovolanie.

Poukazuje na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky posudzoval podanie odvolania podľa § 47 ods. 2 O. s. p., ktoré sa týka doručovania písomnosti účastníkom konania, ktoré nie sú právnickými osobami.

Doručovanie písomnosti právnickým osobám ustanovuje § 48 ods. 2 O. s. p. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky za doručení zásielku rozsudku Krajského súdu v Žiline považoval deň 09. 10. 2006 (§ 47 ods. 2 O. s. p.). Pre prípad, že by zásielka bola Krajským súdom v Žiline doručovaná podľa § 48 ods. 2 O. s. p., bola by považovaná zásielka za doručení tri dni po jej doručení na súd, t. j. 13. 10. 2006. Po tomto dni by začala plynúť 15-dňová lehota na podanie odvolania, ktorá by mala skončiť 28. 10. 2006.

Zároveň uvádza, že na základe listu odvolacieho súdu zo dňa 17. 01. 2007, podal odôvodnenie neúčasti v sídle spoločnosti žalobcu –A. za obdobie od 04.10. do 09. 10. 2007. Najvyšší súd pri vydaní uznesenia z 28. 02. 2008 sa týmito predloženými skutočnosťami nezaoberal.

V súvislosti s doručovaním písomnosti právnickým osobám, fikcia doručovania podľa § 46 a § 47 O. s. p. neprichádza do úvahy, podľa ktorej posudzoval odvolací súd doručovanie súdnej zásielky.

Odvolací súd danú vec nesprávne právne posúdil, čím sa naplnili dovolacie dôvody v zmysle ust. § 237 písm. f/ O. s. p., t. j. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Ďalej namieta, že nedoručením uznesenia Krajského súdu v Žiline z 19. 04. 2006 sp. zn. 15 Cb/8/2005-123 ako žalobcovi, mu bolo odopreté právo podať odvolanie voči tomuto uzneseniu, a to z dôvodu, že námietky voči zmenkovému platobnému rozkazu boli podané dňa 18. 02. 2005 neoprávnenou osobou, ktorá nemala spôsobilosť byť účastníkom konania pri podaní námietky voči zmenkovému platobnému rozkazu. Prvostupňový súd podanú námietku JUDr. B. mal zamietnuť, keďže ku dňu podania námietky sa nepreukázala platným splnomocnením, ktoré by ju oprávňovalo k podaniu námietky za žalovaného v 2/ rade . V doplňujúcom dovolaní zo dňa 05. 05. 2008 uviedol, že je daný dovolací dôvod podľa § 237 písm. b/ O. s. p. Poukazuje na predložené dôkazy a žiada, aby dovolací súd sa vysporiadal s týmito skutočnosťami a zaujal k nim stanovisko z hľadiska formálno-právneho i meritórneho.

Navrhuje napadnuté uznesenie odvolacieho súdu s poukazom na ust. § 237 písm. f/ O. s. p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaný v 2/ rade podal písomné vyjadrenie k podanému dovolaniu. Je toho názoru, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol o odvolaní žalobcu po dôkladnom právnom posúdení veci a v zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p. tak, že odvolanie žalobcu ako oneskorene podané odmietol. S takýmto rozhodnutím sa v plnom rozsahu stotožňuje a považuje ho za právne správne .

Žalobca voči rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 15 Cb 8/2005-205 podal odvolanie dňa 25. 10. 2006 okolo 22.00 hod. faxovým podaním, ktoré doplnil do podateľne Krajského súdu dňa 27. 10. 2006, a teda po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania, ktorá uplynula 24. 10. 2006. To znamená, že odvolanie podal po uplynutí 15-dňovej lehoty.

Z rovnakých, ako sú vyššie uvedené dôvody, Najvyšší súd Slovenskej republiky za oneskorene podané považoval aj odvolanie žalobcu voči Opravnému uzneseniu č. k. 15 Cb 8/2005-222 zo dňa 29. 09. 2006, a teda, že zákonná 15-dňová lehota na podanie

odvolania aj voči uvedenému opravnému uzneseniu žalobcovi uplynula márne, s čím sa rovnako v plnom rozsahu stotožňuje a považuje takéto rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky za právne správne.

Názor žalobcu ohľadne použitia ust. § 48 ods. 2, 3 O. s. p. je jednoznačne nesprávny. Doklady, ktorými sa dovolateľ snaží preukázať dôvody svojej neprítomnosti v sídle spoločnosti v dňoch 04. 10. 2006 až 09. 10. 2006, sú absolútne nedôveryhodné, irelevantné a navyše tieto považujeme za lživé a ich predloženie považujeme za zavádzanie súdu.

Cestovný príkaz na dni 05. 10. 2006 až 09. 10. 2006 (štvrtok až pondelok), ktorý si vystavil a podpísal sám sebe žalobca na pracovnú cestu O. a N. J., je ako dôkaz nedôveryhodný a účelový. Žalobca je právnickou osobou zapísanou v Obchodnom registri, vedenom na Okresnom súde Žilina, adresa žalobcu je teda súdu známa. Táto skutočnosť je nespochybniteľná, zrejماً, správna a túto žalobca ani nenamieta. Na základe týchto skutočností neprichádza do úvahy pri počítaní lehôt pri doručovaní zásielok žalobcovi aplikácia ust. § 48 ods. 2 O. s. p.

Dovolanie a doplnenie dovolania žalobcu je zmätočné a nezrozumiteľné so sústavným, niekoľkonásobným opakovaním tých istých tvrdení a údajov.

Výhrady žalobcu, vznesené v dovolaní ohľadne splnomocnenia udeleného JUDr. B. a v časnosti podania námietok voči zmenkovému platobnému rozkazu, sú absolútne bezpredmetné, a to predovšetkým s prihliadnutím na stupeň konania, a teda na skutočnosť, že daná právna vec je v štádiu dovolacieho konania a samozrejme tiež s prihliadnutím na ich neopodstatnenosť. Žalobcovi nie je zrejмый rozdiel medzi účastníkom konania a právnym zastúpením účastníka konania. V súdnom spise je doložené úradne overené splnomocnenie JUDr. B., udelené predsedom predstavenstva spoločnosti Ž., dňa 18. 02. 2005, ktoré ju oprávňovalo na podanie námietok voči vydanému zmenkovému platobnému rozkazu .

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.), či opravný prostriedok smeruje proti takému rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním a dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné .

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odmietol odvolanie žalobcu proti rozsudku č. k. 15 Cb 8/2005-205 zo dňa 23. 08. 2006 v znení opravného uznesenia č. k.15 Cb 8/2005-222 dňa 29. 09. 2006 ako oneskorene podané (§ 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), ako aj voči uzneseniu, ktorým mu súd prvého stupňa nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov z podané odvolanie.

Proti každému rozhodnutiu súdu je prípustné dovolanie z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Žalobca sa dovoľáva prípustnosti dovolania s poukazom na ust. § 237 písm. f/ O. s. p., t. j. prípustnosť dovolania zakladá aj postup súdu, ktorým bola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

V prejednávanej veci rozsudok súdu prvého stupňa bol doručovaný žalobcovi prostredníctvom poštového úradu do vlastných rúk (§ 47 ods. 1 O. s. p.). V zmysle § 47 ods. 2 O. s. p. v znení platnom v čase doručovania napadnutého rozhodnutia (v znení do 15. októbra 2008), ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel. Fikcia doručenia nastáva, len ak adresát mal reálnu možnosť písomnosť si v tejto lehote vyzdvihnúť.

Z obsahu spisu vyplýva, že prvostupňový súd rozsudok č. k. 15 Cb 8/2005-205 zo dňa 23. 08. 2006 doručoval do sídla žalobcu – E.. Na uvedenej adrese zásielku žalobca neprevzal. Opravným uznesením Krajský súd v Žiline č. k. 15 Cb 8/2005-222 dňa 29. 09. 2006 podľa ust. § 164 O. s. p. vykonal opravu sídla žalobcu v súlade so zápisom v Obchodnom registri OS Žilina Oddiel:X. Vložka číslo: X. - B..

Prvostupňový súd opätovne rozsudok, ako aj opravné uznesenie doručoval žalobcovi do vlastných rúk do sídla právnickej osoby, v súlade so zápisom v registri, t. j. B..

Nakoľko adresát zásielky -žalobca nebol zastihnutý dňa 04. 10. 2006 (streda), zásielka bola poštovým doručovateľom opakovane doručovaná dňa 05. 10. 2006 (štvrtok). Keďže aj nový pokus o doručenie bol bezvýsledný, doručovateľ zásielku uložil na pošte, kde si ju adresát vyzdvihol 10. 10. 2006 (viď. návratka doručky založená na č. l. 224).

Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel (§ 47 ods. 2 O s. p. posledná veta).

Náhradné doručenie podľa § 47 ods. 2 O. s. p. predpokladá splnenie podmienky, že adresát sa v mieste doručenia zdržuje. Dovolateľ uviedol v písomnom podaní zo dňa 07. 02. 2007, že z dôvodu finančných problémov, do ktorých sa dostal vinou žalovaných v 1. a 2. rade, nemohla byť zabezpečená stála pracovná sila v sídle spoločnosti. V dňoch 05. 10. 2006 až 09. 10. 2006 bola prevedená služobná cesta do ČR. Ako dôkaz doložil cestovný príkaz (č. l. 287). Tento cestovný príkaz je vystavený na konateľa spoločnosti– Ing. J., ktorý ho vystavil aj podpísal za rozhodné obdobie. Jedná sa o totožnú osobu. Doložený dôkaz je nedôveryhodný, spochybniteľný a uvedené dôvody o nezabezpečení osoby na preberanie listových zásielok sú irelevantné.

V spornom prípade boli splnené predpoklady ustanovenia § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku pre náhradné doručenie.

V zmysle ust. § 57 ods. 2 O. s. p. je potrebné za deň doručenia rozsudku v znení opraného uznesenia považovať 09. 10. 2006 (pondelok, najbližší pracovný deň). Zákonná 15-dňová lehota v zmysle § 204 ods. 1 O. s. p. na podanie odvolania začala plynúť 10. 10. 2006 a uplynula dňa 24. 10. 2006 (utorok). Fyzické prevzatie zásielky žalobcom dňa 10. 10. 2006 nemá právnu relevanciu na plynutie zákonom stanovenej 15–dňovej lehoty na podanie odvolania. To znamená, že pri dodatočnom prevzatí zásielky – rozsudku nezačala žalobcovi plynúť nová lehota na odvolanie.

Je nesporné, že žalobca podal odvolanie faxovým, podaním až dňa 25. 10. 2006, doplnené originálom dňa 27. 10. 2006, t. j. zjavne oneskorene s poukazom na ust. § 204 ods. 1 O. s. p.

Zásielka súdu bola doručovaná na adresu sídla žalobcu, uvedenú v Obchodnom registri, čo žalobca ani nespochybnil. Zásielka sa nevrátila súdu ako nedoručená, kde platí fikcia doručenia podľa § 48 ods. 2 O. s. p., ale v spornom prípade žalobca si zásielku len nevyzdvihol do troch dní od uloženia na pošte, fyzicky si ju však prebral (návratka doručienky), a preto platí fikcia doručenia podľa § 47 ods. 2 O. s. p. v znení platnom do 15. 10. 2008.

Z uvedeného vyplýva, že nebol naplnený dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Taktiež dovolací súd nevzhliadol dovolací dôvod v zmysle § 237 písm. b/ O. s. p. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania.

Spôsobilosť byť účastníkom konania sa rozumie spôsobilosť subjektov mať procesné práva a povinnosti, ktoré procesné právo priznáva. Jedná sa o procesnú subjektivitu (§ 19 O. s. p.). Spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby (§ 18 ods. 1 OZ). Ak po začatí súdneho konania účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania, postup súdu upravuje § 107 O. s. p. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom má za následok zastavenie konania a súd nemôže meritórne rozhodnúť vo veci. Žalovaný v 2. rade je účastníkom konania v zmysle ust. § 90 O. s. p., ktorý má v zmysle ust. § 19 O. s. p. právnu subjektivitu, t. j. má spôsobilosť mať práva a povinnosti podľa hmotného práva. Dôvody, ktoré dovolateľ uvádza v dovolaní ohľadne právneho zástupcu žalovaného v 2. rade, ktorý však nie je účastníkom konania a zastupuje žalovaného v zmysle § 25 ods. 1 O. s. p., nezakladajú prípustnosť dovolania v zmysle ust. § 237 písm. b/ O. s. p. a uznesenie č. k. 15 Cb 8/2005-123 dňa 19. 04. 2006 nie je predmetom tohto dovolacieho konania, a preto dovolací súd ho nemôže preskúmať (§ 242 ods. 1 O. s. p.).

Dovolateľ dovolaním napadol aj uznesenie odvolacieho súdu, ktorým rozhodnutie Krajského súdu v Žiline z 20. marca 2007 č. k. 15 Cb 8/2005-335 potvrdil, ako vecne správne (§ 219 O. s. p.). Prvostupňový súd nepriznal žalobcovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, pretože neboli splnené podmienky pre postup podľa ust. § 138 O. s. p.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom zákon dovolanie pripúšťa len vo výslovne uvedených prípadoch upravených v § 237 až § 239 O. s. p. Voči potvrdzujúcemu uzneseniu dovolanie v zmysle cit ustanovení nie je prípustné. Keďže dovolací súd nezistil ani iný dôvod, ktorý by

zakladal prípustnosť dovolania (§ 242 ods. 1 O. s. p.), dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 218 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 243b ods. 5 O. s. p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalovanému v 2. rade náhradu trov konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. februára 2010

JUDr. Alena Prieceľová, v. r.
predsedníčka senátu